

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11S/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200327
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4019200327.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Molnárovej a členiek senátu JUDr. Dany Kálnayovej a JUDr. Lenky Kostolanskej, v právnej veci žalobcu: N. Q., nar. XX. XX. XXXX, U. XXX, U., t. č. ÚVTOS X., K. R.. 1, X., zastúpeného Mgr. Patrikom Štefkejem, advokátom Školská 3, Nitra, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, Štefánikova tr. 88, Nitra, o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. KaNR 4428/2019 R. z. 61178/19 zo dňa 29. 04. 2019, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.

1. Z administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil, že Centru právnej pomoci, kancelária Nitra (ďalej len „žalovaný“), bola dňa 06. 11. 2018 doručená žiadosť o poskytnutie právnej pomoci žalobcu, v rámci ktorej žalobca uviedol, že žiada o právnu pomoc vo veci dovolania proti rozhodnutiu KS Trnava sp. zn. 24Co/1602/2018 tak, ako je uvedené v jeho žiadosti zo 17. 10. 2018, ktorú by CPP mal evidovať pod zn. KaNR 13/2018 ČRZ 146769/2018. Okrem toho dodal, že právnu pomoc žiada určením advokáta na vypracovanie a podanie dovolania v danej veci a na zastupovanie jeho osoby v danom dovolaní. Zároveň požiadal aj o predbežné poskytnutie právnej pomoci z dôvodu zmeškania lehoty na podanie dovolania, pričom koniec lehoty/termínu určil „tak ako je to označené v mojej žiadosti z 11. 10. 2018“. Žiadosť o poskytnutie právnej pomoci bola zo strany žalobcu podpísaná dňa 31. 10. 2018 a jej súčasťou bolo aj ručne napísané podanie, nazvané odpovede na výzvy, žiadosti a iné zo dňa 01. 11. 2018. V rámci tohto podania žalobca uviedol, že vo veci jeho žiadosti o právnu pomoc zo 17. 10. 2018 ohľadne dovolania proti rozhodnutiu KS Trnava č. 24Co/160/2018 a iné mu bolo z CPP zaslané tlačivo - formulár žiadosti, týmto ho vyplnený a podpísaný zasiela späť.

2. Okrem toho v spise sa nachádza podanie, doručené CPP dňa 17. 10. 2018 k číslu spisu 27103/2018, dňa 18. 10. 2018 k číslu spisu - nečitateľné, dňa 08. 11. 2018 k číslu spisu 30843/2018, pričom v bode I. je odpoveď na výzvu CPP z 08. 10. 2018 sp. zn. KaNR 27103/2018, v bode II. odpoveď na výzvu CPP z 10. 10. 2018 sp. zn. KaNR 28066/2018, v bode III. odpoveď na výzvu CPP z 10. 10. 2018 k sp. zn. KaNR 27102/2018 a KaNR 26368/2018 a v bode IV. odpoveď na výzvu CPP z 10. 10. 2018 sp. zn. KaNR 28589/2018. Súčasťou predmetného podania bol aj dodatok - žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, určením advokáta na zastupovanie a podanie dovolania voči rozsudku KS Trnava č.k. 24Co/160/2018-207 zo 30. 07. 2018 vo veci sp. zn. 18C/206/2015 na OS Trnava, doručeného dňa 09. 09. 2018. Zároveň dodal, že potvrdenia o príjme, zrážkach a výdavkoch už zaslal CPP a sú aj v prílohe tohto

listu a taktiež uviedol, že si nevie zabezpečiť kópie, preto žiadal, aby si CPP vyžiadalo od Okresného súdu Trnava zo spisu sp. zn. 18C/206/2015 a KS Trnava sp. zn. 24Co/160/2018. Doplnil, že lehota na podanie dovolania je 2 mesiace a jemu prišlo konečné rozhodnutie 09. 09. 2018, lehota na podanie dovolania uplynie 09. 11. 2018, preto žiadal aj o predbežné rozhodnutie.

3. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 08. 11. 2018 č. sp. KaNR 30849/2018 predbežne nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci žalobcovi vo veci „dovolania proti rozhodnutiu KS Trnava č. 24Co/160/2018“.

V odôvodnení pritom uviedol, že Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, nevedie žiaden spis, ktorý by bol založený žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 11. 10. 2018. Žiadateľ v období od 11. 10. 2018, kedy by prichádzalo do úvahy doručenie poštovej zásielky, podal viacero podaní, ktorých obsahom bolo doplnenie dokladov a vyjadrení k iným konaniam, kde zároveň žiadal o poskytnutie právnej pomoci a zaslanie formulárov, v čom mu aj bolo vyhovené obratom. Žiadateľ bol zároveň opakovane upovedomený o potrebe, aby svoje tvrdenia preukázal. S poukazom na § 11 ods. 1 prvá veta zákona č. 327/2005 Z. z. žalovaný mal za to, že žiadateľ nepredložil žiaden doklad na preukázanie právnej stránky sporu a svojich tvrdení. Lehota na podanie dovolania by mala podľa vyjadrenia žiadateľa uplynúť dňa 09. 11. 2018, žiadateľ však nepreukázal plynutie lehoty na podanie dovolania.

Okrem toho žalovaný zdôraznil, že o žiadosti o predbežné poskytnutie právnej pomoci Centrum rozhodne ešte pred rozhodnutím o nároku na poskytnutie právnej pomoci. V takom prípade teda Centrum nevykonáva konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci, v ktorom by posudzovalo splnenie podmienok na poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 6 zákona č. 327/2005 Z. z., teda nemá priestor na obstarávanie si dokladov, ktoré žiadateľ sám nepredložil. Keďže má povinnosť rozhodnúť bezodkladne, rozhoduje na základe skutočností, ktoré uviedol a bezpečne preukázal žiadateľ svojou žiadosťou a prílohami k nej priloženými.

Žiadateľ uvádzal, že lehota na podanie dovolania uplynie dňa 09. 11. 2018. Z toho bolo zjavné, že ani nebolo možné v takom krátkom časovom horizonte reálne poskytnúť právnu pomoc. Nebolo možné, aby advokát v takej krátkej lehote bol schopný vykonať poradu s klientom, spísať a podať kvalifikované dovolanie. Prípadné rozhodnutie o predbežnom priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci sa z toho dôvodu javilo ako zbytočné a nehospodárne.

Predmetné rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 10. 11. 2018.

4. Následne podaním zo dňa 12. 11. 2018 žalobca okrem iného požiadal o právnu pomoc na poskytnutie ústavnej sťažnosti voči vyššie uvedenému rozhodnutiu (bod 3 odôvodnenia rozsudku) a v bode II doplnil svoju žiadosť o poskytnutie právnej pomoci o nasledovné skutočnosti:

- lehota na podanie ústavnej sťažnosti /dovolania proti rozhodnutiu KS - Trnava č. 24Co/160/2018, sa veľmi kráti a už ostáva iba pár dní. Lehota na podanie dovolania bola uvedená v podaní z 11. 10. 2018 a je zrejme aj zo súdnych spisov.

5. Podaním zo dňa 10. 01. 2019 bolo rozhodované o návrhu na vylúčenie zamestnancov kancelárie z rozhodovania o nároku na právnu pomoc zo dňa 23. 11. 2018 a to tak, že nebol udelený súhlas s vylúčením zamestnancov kancelárie Nitra.

6. Podaním zo dňa 18. 01. 2019 žalovaný požiadal o súčinnosť Krajský súd v Trnave o zaslanie fotokópie súdneho spisu zn. 24Co/160/2018, ako aj v ten istý deň rozhodnutím sp. zn. KaNR 4428/2019 prerušil správne konanie žalobcu do poskytnutia súčinnosti zo strany Krajského súdu Trnava a iných príslušných súdov a zároveň vyzval žiadateľa, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia predložil: k právnej stránke veci - doklady preukazujúce jeho tvrdenia, a ktoré nie sú súčasťou súdneho spisu, najmä doklady a vyjadrenia, ktoré odôvodňujú podanie dovolania. Rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 22. 01. 2019 a dňa 29. 01. 2019, ako aj dňa 01. 02. 2019 bola žalovanému doručená odpoveď.

7. Dňa 22. 01. 2019 Krajský súd v Trnave žalovanému oznámil, že spis KS Trnava sp. zn. 24Co/160/2018 bol už na KS vybavený a zaslaný dňa 31. 08. 2018 na Okresný súd Trnava, kde sa vedie pod sp. zn. 18C/206/2015. Preto žalovaný požiadal o súčinnosť Okresný súd Trnava podaním zo dňa 22. 01. 2019, v rámci ktorej žiadal o zaslanie fotokópie súdneho spisu zn. 18C/206/2015. Uvedená žiadosť

bola vybavená dňa 28. 01. 2019, aj s dodatkom, v rámci ktorého bolo oznámené, že zaslanie fotokópie súdneho spisu nie je možné, nakoľko spis bol z dôvodu podania dovolania zaslaný dňa 16. 01. 2019 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o dovolaní. Preto žalovaný požiadal o súčinnosť podaním zo dňa 25. 02. 2019 Najvyšší súd SR, ktorý podaním zo dňa 01. 04. 2019 oznámil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Cdo/50/2019 dňa 26. marca 2019 rozhodol uznesením tak, že odmietol dovolanie žalobcu.

8. Dňa 29. 04. 2019 žalovaný rozhodol napadnutým rozhodnutím bližšie opísaným v bode II. tohto odôvodnenia.

Podaním zo dňa 06. 05. 2019 žalobca v časti II. požiadal o poskytnutie právnej pomoci na podanie správnej žaloby.

II.

9. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím sp. zn. KaNR 4428/2019 zo dňa 29. 04. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi.

10. V odôvodnení žalovaný uviedol, že žiadateľ v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, doručenej žalovanému dňa 06. 11. 2018, požiadal žalovaného o poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania proti rozhodnutiu KS Trnava sp. zn. 24Co/160/2018. Žiadateľ k svojej žiadosti nepredložil žiadne doklady na podporu svojich tvrdení.

Žiadateľ zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci z dôvodu hrozby zmeškania lehoty na podanie dovolania. Vzhľadom na to, že zo spisového materiálu plynutie lehoty a teda hrozba zmeškania lehoty nevyplývala, žalovaný rozhodnutím zo dňa 08. 11. 2018 predbežne nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

Keďže žiadateľ k svojej žiadosti o poskytnutie právnej pomoci nepredložil žiadne doklady preukazujúce jeho tvrdenia, preto žalovaný konanie prerušil a požiadal o súčinnosť Krajský súd v Trnave. Krajský súd žalovanému oznámil, že spis bol postúpený Okresnému súdu Trnava a oznámil žalovanému spisovú značku tohto súdu. Na základe toho žalovaný požiadal o súčinnosť Okresný súd Trnava, ktorý žiadosti o súčinnosť vyhovel čiastočne s tým, že spis bol postúpený Najvyššiemu súdu SR z dôvodu podania dovolania zo strany žiadateľa. Na základe toho žalovaný požiadal o súčinnosť Najvyšší súd SR, ktorý odpovedal listom zo dňa 01. 04. 2019, doručeným dňa 01. 04. 2019.

Na základe žiadosti o súčinnosť žalovaný získal nasledujúce doklady: rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 18C/206/2015 zo dňa 29. 01. 2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/160/2018 zo dňa 30. 07. 2018 a oznámenie NS SR zo dňa 01. 04. 2019, z ktorých bolo zjavné, že žaloba žiadateľa proti žalovanému S. H. o ochranu osobnosti vedená Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 18C/206/2015, bola okresným súdom zamietnutá rozsudkom zo dňa 29. 01. 2018. Voči tomuto rozhodnutiu podal žiadateľ odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Trnave v konaní pod sp. zn. 24Co/160/2018. Rozsudkom zo dňa 30. 07. 2018 súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Voči tomuto rozsudku krajského súdu podal žiadateľ svojpomocné dovolanie. Konanie pred Najvyšším súdom SR o žiadateľovom dovolaní prebiehalo pod sp. zn. 4Cdo/50/2019. Oznámením zo dňa 01. 04. 2019 NS SR informoval žalovaného, že Najvyšší súd SR dňa 26. 03. 2019 rozhodol uznesením tak, že odmietol odvolanie žalobcu. Voči rozhodnutiu najvyššieho súdu o dovolaní neexistuje riadny opravný prostriedok, preto rozhodnutie o dovolaní je konečným rozhodnutím.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení bolo zjavné, že v danej veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc, sa žalovaný s ohľadom na uvedené, splnením ďalších podmienok záväzne nezaoberal.

Dospejúc k záveru, že na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a priložených dôkazov, žiadateľ nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle citovaných zákonných ustanovení, žalovaný rozhodol tak, že žiadateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

III.

11. V podanej žalobe zo dňa 26. 06. 2019, doručenej súdu dňa 28. 06. 2019, žalobca žiadal o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaNR 4428/2019 R. z. 61178/19 zo dňa 29. 04. 2019.

12. V rámci žaloby uviedol, že žalobca predložil žalovanému žiadosť o poskytnutie právnej pomoci dňa 06. 11. 2018 na formalizovanom tlačive, pričom ešte v polovici mesiaca október pripojil prílohy a) potvrdenie o zárobku za posledných 12 mesiacov, b) potvrdenie o došlých finančných prostriedkoch, c) potvrdenie o finančných prostriedkoch na zaplatenie poplatkov, zrážok, nákup vecí osobnej spotreby, lieky s mínusovým zostatkom, d) potvrdenie o konečnom stave účtu, e) čestné vyhlásenie, že žiadnymi inými príjmami či majetkom žalobca nedisponuje. Okrem toho dodal, že v predmetnej žiadosti poukázal na skutočnosť, že už v písomnom podaní doručenom žalobcovi dňa 17. 10. 2018 žiadal o poskytnutie právnej pomoci a predložil všetky doklady o jeho osobných a zárobkových pomeroch s pripojením žiadosti o poskytnutie právnej pomoci (na strane 4 podania vpravo dolu: „dodatok - žiadosť o poskytnutie mi právnej pomoci“), no žalovaný vo svojom rozhodnutí uviedol, že žiadne také podanie po 11. 10. 2018 od žalobcu neeviduje. Tiež uviedol, že v podaniach uviedol, že žiada o poskytnutie právnej pomoci advokátom na podanie dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Trnave, pričom určite a zrozumiteľne označil spisovú značku súdneho konania vedeného na tomto súde, aby si žalovaný vedel obratom vyžiadať rozsudok odvolacieho súdu a prípadne aj súdu prvej inštancie a vedel tým aj posúdiť prípadne zrejmu bez/úspešnosť uplatňovaného práva.

13. Vytýkal žalovanému, že konal tak, že sám vytvoril podmienky pre zjavné bezúspešné uplatňovanie práva bez toho, že by si to zavinil sám žalobca. Poukázal pritom na to, že žalovaný rozhodnutím č. KaNR 30849/2018 R. z. 155220/2018 zo dňa 08. 11. 2018 predbežne nepriznal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Trnave pod sp. zn. 24Co/160/2018 (ďalej len „predbežné rozhodnutie“). Žalovaný predbežne nepriznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci odôvodnil v predbežnom rozhodnutí tým, že z dokladov žiadateľa je zrejmé, že žiada o právnu pomoc vo veci podania dovolania a žiadne doklady nepredložil.

14. V protiklade s uvedeným žalobca v podanej žalobe presne poukázal na doklady, ktoré predložil žalovanému ešte dňa 17. 10. 2018/ 18. 10. 2018 o osobných a zárobkových pomeroch, ktoré sú nemenné, keďže žalobca poberá len odmenu za vykonanú prácu v sume 70,- eur mesačne ako odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody. Osobné a zárobkové pomery žalobcu sú žalovanému dostatočne známe z ďalších predchádzajúcich písomných žiadostí žalobcu o poskytnutie právnej pomoci v iných konaniach a tak nebolo namieste, aby žalovaný požadoval od žalobcu poskytnutie tých istých dokladov na začiatku mesiaca november 2018, keď ich žalobca predložil žalovanému k viacerým žiadosťami o poskytnutie právnej pomoci a tieto mal k dispozícii 14 dní pred vydaním predbežného rozhodnutia. Žalovanému pritom bolo dostatočne zrejmé, že ochrana práv žalobcu si vyžaduje konanie žalovaného bez zbytočných prieťahov. Napriek tomu žalovaný sám vytvoril podmienky, aby žalobcovi znemožnil uplatnenie mimoriadneho opravného prostriedku proti rozsudku odvolacieho súdu a de facto mu žalovaný, ako štátny orgán, odňal právo podať dovolanie voči rozsudku odvolacieho súdu ustanoveným zástupcom - advokátom. Okrem toho poukázal, že v jednom zo svojich písomných podaní uviedol (strana 5/6 vpravo hore): „...žiadam o poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom na zastupovanie mojej osoby podanie dovolania voči rozsudku KS - Trnava 24Co/190/2018-202 zo 30. 07. 2018 vo veci k č.k. 18C/206/2015 na OS-Trnava, doručenom mi dňa 09. 09. 2018.“

15. S poukazom na uvedené žalobca tak napádal nezákonný postup, ktorý predchádzal tomu, že žalovaný nárok na poskytnutie právnej pomoci žalobcovi nepriznal a svojim nezákonným konaním de iure odňal žalobcovi právo na podanie dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Trnave.

16. Zároveň vytýkal žalovanému, že ak by rozhodol bez zbytočného formalizmu obratom, ako mu boli predložené doklady o jeho osobných a zárobkových pomeroch v polovici mesiaca október 2018 bol dostatočný časový priestor takmer 14 dní, kedy by aj prípadne ustanovený advokát sa mohol riadne oboznámiť s vecou (s rozsudkom súdu prvej inštancie i rozsudkom odvolacieho súdu) i vykonať poradu s klientom v tejto právnej veci a podať kvalifikované dovolanie, keďže išlo najmä o právne posúdenie veci. Namiesto uvedeného žalovaný konal nezákonným postupom bez zjavného ohľadu na porušenie práv žalobcu a rozhodnutím vo veci samej zo dňa 29. 04. 2019 odôvodňoval nepriznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci tým, že žalobca nepredložil žiadne doklady, žalovaný preto prerušil konanie a žiadal o poskytnutie súčinnosti Krajský súd v Trnave, Okresný súd v Trnave i Najvyšší súd, ktorý sa vyjadril k žiadosti o poskytnutie súčinnosti dňa 04. 04. 2019. Žalovaný tak vykonával celý rad procesných úkonov týkajúcich sa dožiadania súdov po dobu niekoľkých mesiacov namiesto toho, aby si bezprostredne vyžiadal aj len rozsudok odvolacieho súdu, Krajského súdu v Trnave, z obsahu ktorého by dokázal jednoznačne posúdiť, či sa žalobca domáha zjavne bezúspešného uplatňovania práva, čím mohol určite žalovaný vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu a objektívne rozhodnúť tak, aby žalobca mohol pomocou ustanoveného advokáta podať kvalifikované dovolanie v lehote na jeho podanie. Vytýkal, že žalovaný tak nezvolil správny procesný postup a tento postup práve spôsobil, že mu bolo odňaté právo na prístup k súdu a právo podať dovolanie ustanoveným advokátom a o to viac, že nešlo o zrejmu bezúspešnosť sporu. Zdôraznil, že tým sám žalovaný spôsobil vznik jednej z troch kumulatívnych podmienok, ktorých nesplnenie je dôvodom na nepriznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci.

17. Zároveň vytkol aj to, že aj odôvodnenie rozhodnutia žalovaného je zmätočné, keď na jednej strane žalovaný konštatuje, že vec je zrejme bezúspešná a vzápätí, že bezúspešnosť sporu je zrejماً už pri zbežnom posúdení danej veci a následne, že nepriznanie právnej pomoci „však ešte neznamená neúspech v prípadnom súdnom konaní“.

18. S prihliadnutím na vyššie uvádzané dôvody nezákonného postupu žalovaného, ktoré predchádzali vydaniu nezákonného rozhodnutia žalovaného mal za to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, skutkový stav, ktorý vzal žalovaný za základ napádaného rozhodnutia je v rozpore s obsahom administratívneho spisu, došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred správnym orgánom, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej, preto žalobca navrhol správne súdu, aby rozhodnutie žalovaného č. KaNR 442/2019 (pozn. správneho súdu, správne malo byť 4428/2019) R. z. 61178/19 zo dňa 29. 04. 2019 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Okrem toho žiadal priznať náhradu trov konania.

IV.

19. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 11. 09. 2019 v prvom rade poukázal na konanie, resp. nekonanie samotného žalobcu, keď už pri podaní žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, v rámci ktorej žalobca žiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci, nepredložil žiaden doklad, z ktorého by bolo zrejmé, že v danom prípade skutočne existuje hrozba zmeškania akejkolvek lehoty tak, aby mohlo centrum rozhodnúť o predbežnom poskytovaní právnej pomoci v zmysle § 11 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“).

20. Žalobca síce uviedol spisové značky súdov, voči ktorým malo dovolanie smerovať, avšak aj napriek tomu, že všetky potrebné doklady mal žalobca v čase podania žiadosti o poskytnutie právnej pomoci vo svojej osobnej dispozícii, tieto žalovanému nezaslal.

21. Vychádzajúc pritom z dikcie samotného ustanovenia („hrozí zmeškanie“), aby žalovaný mohol v zmysle tohto ustanovenia priznať nárok na predbežné poskytnutie právnej pomoci, hrozba zmeškania lehoty musí byť reálne preskúmateľná v čase doručenia žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Okrem toho zdôraznil aj to, že podľa vyjadrení žalobcu bolo žalobcovi rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, voči ktorému chcel vraj podať dovolanie, doručené dňa 09. 09. 2018. Aj napriek tomu, žiadateľ požiadal o právnu pomoc centrum až dňa 06. 11. 2018, teda ku koncu lehoty na podanie dovolania. Žalobcovi

už v čase podávania žiadosti muselo byť zrejmé, že aj keby preukáže hrozbu zmeškania lehoty a centrum vydá rozhodnutie o predbežnom poskytnutí právnej pomoci, s ohľadom na doručovanie by toto rozhodnutie do uplynutia lehoty na podanie dovolania ani nenadobudlo právoplatnosť, a teda určený advokát by ani nebol v tak krátkom čase prevziať rozhodnutie, uzatvoriť plnú moc so žalobcom a spísať kvalifikované podanie. Ak teda došlo k akémukoľvek zmeškaniu lehoty, nedošlo k tomu činnosťou alebo nečinnosťou centra, ale konaním resp. nekonaním samotného žalobcu a snahou žalobcu prenášať vlastné povinnosti na centrum.

22. Zároveň žalovaný poukázal na príslušné zákonné ustanovenia, z ktorých vyplýva, že ak to je v možnostiach centra, centrum môže zabezpečiť nejaké doklady potrebné pre konanie prostredníctvom písomnej žiadosti o súčinnosť. Centrum potrebné doklady, ktoré mal žalobca k dispozícii, avšak odmietol ich centru doložiť, získalo nakoniec prostredníctvom žiadostí o súčinnosť, ktoré boli adresované po prerušení správneho konania prostredníctvom elektronickej schránky centra. Nakoniec sa centru podarilo zabezpečiť všetky potrebné doklady preukazujúce skutočnosti uvedené v žiadosti a údaje, na základe ktorých bolo možné posúdiť žalobcov nárok na poskytnutie právnej pomoci v danej veci až dňa 04. 04. 2019. Od tohto dátumu začala plynúť 30-dňová lehota na vydanie rozhodnutia o návrhu žiadateľa. Napadnuté rozhodnutie bolo v danej veci vydané dňa 29. 04. 2019, teda v zákonnej lehote.

23. Okrem toho žalovaný k priebehu konania uviedol, že s ohľadom na písomnosti žalobcu, ktoré boli centru doručené v priebehu mesiaca november k ďalším žiadateľovým správnym konaniam bol z dôvodu opatrnosti dňa 23. 11. 2018 podaný návrh na vylúčenie zamestnancov z rozhodovania v žalobcových veciach a všetky spisové materiály ohľadom žalobcových vecí, v ktorých nebolo vydané meritórne rozhodnutie, centrum postúpilo riaditeľke centra. Dňa 14. 01. 2019 obdržalo centrum odpoveď riaditeľky na návrh na vylúčenie zamestnancov kancelárie z rozhodovania o nároku na právnu pomoc, podľa ktorej riaditeľka centra nesúhlasila s vylúčením zamestnancov a spisy vrátila späť do centra na konanie.

24. S ohľadom na vyššie uvedené bol žalovaný toho názoru, že postupoval v súlade so zákonom. Zdôraznil tiež, že jednou z podmienok priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci je aj posúdenie, resp. vylúčenie zrejmej bezúspešnosti právnej veci, v ktorej žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci. Taktiež dodal, že situáciu, keď žiadateľ nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, je nutné považovať za zjavne bezúspešnú už pri zbežnom posúdení veci, teda výrok o zrejmej bezúspešnosti sporu a jej existenciu už pri jej zbežnom posúdení sa vôbec logicky nevylučuje. Neúspech v prípadnom konaní tu má centrum na mysli, že žiadateľ môže sám uplatniť svoje práva na súde, teda, že rozhodnutím centra mu nezaniká možnosť podať návrh samostatne a že centrum neprejudikuje rozhodovaciu činnosť súdov.

25. Je nepochybné, že centrum ako správny orgán pri svojom rozhodovaní používa správnu úvahu, ktorej použitie musí v rozhodnutí riadne zdôvodniť.

Záverom žalovaný dodal, že je potrebné odlišovať právo na prístup súdu a s ním súvisiace práva vyplývajúce zo základného aktu Slovenskej republiky a iných právnych predpisov od zrejme šikanózneho zjavne bezúspešného uplatňovania práva. Preto navrhol, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

V.

26. Právny zástupca žalobcu sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril v podaní zo dňa 04. 11. 2019, v ktorom zotrval na svojom názore prezentovanom v podanej žalobe. Neobstálo podľa neho tvrdenie žalovaného, že nemal k dispozícii žiadne doklady, keďže mal nepochybne od žalobcu poskytnuté základné informácie, týkajúce sa hrozby zmeškania lehoty na vykonanie konkrétneho procesného úkonu v súdnom konaní vrátane uvedenia lehoty, do uplynutia ktorej musí žalobca právo uplatniť, inak zanikne. Zotrval na svojom tvrdení, že žalobca nemal ako objektívne predložiť rozsudky súdov v lehote na podanie dovolania, pričom žalovanému nič nebránilo, aby konal vo veci žiadosti žalobcu o poskytnutie právnej pomoci promptne, bez zbytočných prierahov a zbytočného zaťažovania žalobcu povinnosťami, ktoré bez veľkej námahy dokázal zabezpečiť sám žalovaný, napr. vyžiadanie rozsudkov súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu od tajomníčky súdneho oddelenia. Neobstojí podľa žalobcu ani argument

žalovaného spočívajúci v tom, že žalobca až ku koncu lehoty na podanie dovolania voči rozsudku odvolacieho súdu požiadaval žalovaného o poskytnutie právnej pomoci ustanovením advokáta na podanie dovolania, vzhľadom na povinné zastúpenie advokátom v dovolacom konaní. Mal za to, že žalovaný tým jednoznačne vymedzil, že tu bol objektívne časový priestor v určitom období, v rámci ktorého žalovaný bol povinný konať v záujme ochrany práv žalobcu a nie na ich ujmu. Argumentáciu žalovaného žalobca vníma tak, že ide v kontexte „ako to nebolo možné“ urobiť, namiesto toho, aby žalovaný vytvoril podmienky na to, aby preskúmateľnosť nebezpečenstva hrozby zmeškania lehoty žalobcu v takej krátkej lehote mohla byť objektívne posúdená po zohľadnení špecifických okolností, týkajúcich sa osoby žalobcu a podmienok, ktoré mu objektívne sťažujú uplatňovanie jeho práv.

27. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 20. 11. 2019 zotrval na svojom vyjadrení a zdôraznil, že ak by došlo k zásahu do práv žiadateľa, nešlo by o zásah zo strany centra, ale zo strany samotného žiadateľa, a to vychádzajúc z princípu vigilanti bus iura scripta sunt (právo patrí bdelym), pričom v tomto prípade je možné hovoriť aj osobe práva znalejš. Okrem toho zdôraznil, že žalobca mal všetky potrebné doklady na posúdenie lehôt k dispozícii už pri podaní samotnej žiadosti, a ak nejaká hrozba existovala, mohol túto hrozbu jednoducho preukázať. Neplnenie si povinnosti samotným žalobcom, resp. neposkytovanie potrebnej súčinnosti zo strany žalobcu nemôže byť na ťarchu žalovaného.

Zároveň opätovne zdôraznil, že pri rozhodovaní o nároku žalobcu na poskytovanie právnej pomoci postupoval v súlade so zákonom č. 327/2005 Z. z. v spojení so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení a nešiel nad rámec zákonom zverenej právomoci, svoju správnu úvahu riadne zdôvodnil v napadnutom rozhodnutí, teda pri rozhodovaní postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi.

V.

28. Krajský súd v Nitre, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie v predmetnej veci, viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (ust. § 134 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len "SSP") a vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 29. 04. 2019, ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, bez nariadenia pojednávania (nakoľko nebola splnená ani jedna z podmienok uvedených v ust. § 107 ods. 1 SSP na to, aby súd vec prejednal s nariadením pojednávania) a dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa ust. § 190 SSP rozsudkom zamietol, pričom rozsudok verejne vyhlásil dňa 09. 02. 2021 v zmysle ust. § 137 ods. 4 SSP.

29. Podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 327/2003 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase rozhodovania správneho orgánu (ďalej len „zákon č. 327/2003 Z. z.“, resp. „zákon o poskytovaní právnej pomoci“), fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom²⁾ a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy⁵⁾ okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslit' v peniazoch.

Podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

Podľa § 8 zákona č. 327/2003 Z. z., pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihladne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremičalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

Podľa § 10 ods. 1, 5 a 6 zákona č. 327/2003 Z. z., konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosťami

uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

Centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu o nároku na poskytnutie právnej pomoci nie je možné podať opravný prostriedok. Proti rozhodnutiu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

Rozhodnutie, ktorým sa nepriznáva nárok na poskytnutie právnej pomoci, okrem náležitostí podľa osobitného predpisu¹⁶⁾ musí obsahovať aj poučenie, že ak odpadnú dôvody nepriznania nároku na poskytnutie právnej pomoci, môže žiadateľ v tej istej veci podať žiadosť opätovne.

Podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 327/2003 Z. z., žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci. O predbežnom poskytnutí právnej pomoci centrum rozhodne bez zbytočného odkladu ešte pred rozhodnutím o nároku na poskytnutie právnej pomoci.

Rozhodnutie o predbežnom poskytnutí právnej pomoci musí obsahovať okrem náležitostí podľa osobitného predpisu¹⁶⁾ aj poučenie žiadateľa o možnosti dodatočného vyúčtovania trov vo výške určenej osobitným predpisom,¹⁷⁾ ak sa po posúdení podmienok na vznik nároku na poskytnutie právnej pomoci zistí, že žiadateľ nespĺňa podmienky na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci. Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať opravný prostriedok.

Podľa § 25 ods. 1, 2 zákon č. 327/2005 Z. z. na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní - správny poriadok, v znení neskorších predpisov).

Štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby, ktoré z úradnej moci alebo vzhľadom na predmet svojej činnosti vedú evidenciu osôb a majetku, sú povinné oznámiť centru na jeho písomnú žiadosť bezodplatne údaje potrebné na účely rozhodovania podľa tohto zákona.

30. Podľa § 3 ods. 1, 5 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

31. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktoré ustanoví zákon.

32. V preskúmvanej veci súd vychádzal zo zásady iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplývala z ust. § 134 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z. z., teda konkrétne tvrdenie

žalobcu (osobitná náležitosť žaloby), že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva, vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca ale musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva správneho orgánu. Konanie správneho súdnictva však nie je pokračujúcim správnym konaním, správny súd nevykonáva dokazovanie (nenahrádza činnosť správneho orgánu pri zisťovaní skutkového stavu), pre súd je rozhodujúci stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia a posudzuje iba otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. Úlohou správneho súdu v správnom súdnictve preskúmať zákonnosť rozhodnutí resp. opatrení orgánov verejnej správy, a teda posúdiť, či orgány verejnej správy splnili povinnosti stanovené zákonom.

33. Rovnako tak správny súd prihliada iba na námietky podané v žalobe, resp. podané v lehote na podanie žaloby v zmysle koncentrácie konania, vyjadrenej v § 183 SSP.

34. Predmetom súdneho prieskumu v správnom konaní bolo rozhodnutie žalovaného sp. zn. KaNR 4428/2019 zo dňa 29. 04. 2019 o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci vo veci podania dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Trnave pod sp. zn. 24Co/160/2018 a nie rozhodnutie žalovaného sp. zn. KaNR 30849/2018 zo dňa 08. 11. 2018, týkajúce sa predbežného nepriznania nároku na poskytnutie právnej pomoci vo veci podania dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Trnave pod sp. zn. 24Co/160/2018. S poukazom na uvedené správny súd preto neprihliadal na námietky žalobcu, týkajúce sa postupu a rozhodnutia žalovaného sp. zn. KaNR 30849/2018 zo dňa 08. 11. 2018.

35. Z ostatných skutočností, tvrdených žalobcom v žalobe aj žalovaným vo vyjadrení, ako aj vyplývajúcich z administratívneho spisu, súd považoval za nesporné tvrdenie, že žalobca predložil žalovanému žiadosť o poskytnutie právnej pomoci dňa 06. 11. 2018 na formalizovanom tlačive, pričom v polovici mesiaca október žalobca pripojil prílohy a to potvrdenie o zárobku za posledných 12 mesiacov, potvrdenie o došlých finančných prostriedkoch, potvrdenie o finančných prostriedkoch na zaplatenie poplatkov, zrážok, nákup vecí osobnej spotreby, lieky s mínusovým zostatkom, potvrdenie o konečnom stave účtu a čestné vyhlásenie, že žiadnymi inými príjmami či majetkom žalobca nedisponuje, k podaniu pôvodne evidovanému k sp. zn. 27103/2018 (doručené dňa 17. 10. 2018). V predmetnom podaní žalobca okrem iného uviedol aj tú skutočnosť, že mieni podať dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Trnave pod sp. zn. 24Co/160/2018 a žiada o právnu pomoc nielen na podanie dovolania, ale aj na zastupovanie v rámci dovolacieho konania. Z uvedeného dôvodu mu bola zaslaná zo strany žalovaného žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, ktorú po vyplnení zaslal späť žalovanému dňa 06. 11. 2018, avšak ani v rámci jedného svojho vyššie opísaného podania v prílohe nezaslal samotný rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/160/2018. Naproti tomu žalobca očakával, že žalovaný v rámci súčinnosti zabezpečí predmetný rozsudok, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie a všetky súvisiace doklady.

36. Spornou skutočnosťou zo strany žalobcu, v rámci ktorej namietal nesprávny a nezákonný postup žalovaného, bol spôsob, akým žalovaný zabezpečil podklady pre napadnuté rozhodnutie (nebolo pritom sporu, že žalobca rozsudok Krajského súdu v Trnave nepredložil). Žalobca mal za to, že žalovaný vykonával celý rad procesných úkonov týkajúcich sa dožiadania súdov po dobu niekoľkých mesiacov namiesto toho, aby si bezprostredne od súdnej tajomníčky príslušného súdneho oddelenia elektronickými prostriedkami komunikácie vyžiadal len rozsudok odvolacieho súdu, z obsahu ktorého by dokázal jednoznačne posúdiť, či sa žalobca domáha zjavne bezúspešného uplatňovania práva. Zdôraznil, že žalovaný nezvolil správny procesný postup a tento postup práve spôsobil, že mu bolo odňaté právo na prístup k súdu a právo podať dovolanie ustanoveným advokátom a to o to viac, že nešlo o zrejmu bezúspešnosť sporu, ale túto zrejmu bezúspešnosť sporu vyvolal sám žalovaný svojím nesprávnym a nezákonným postupom.

37. Žalobcom namietaný procesný postup vychádza zo zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších predpisov. Vychádzajúc pritom z účelu a zmyslu zákona č. 327/2005 Z. z., ktorým zákonodarcia sledoval vytvorenie systému poskytovania právnej pomoci a zabezpečenie jej poskytovania v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, je centrum právnej pomoci povinné zaobstarať si na účely rozhodovania podklady relevantné pre vydanie rozhodnutia. V rámci toho je povinné postupom v súlade s čl. 2 ods. 2 ústavy v spojení s § 32 ods. 1 správneho poriadku, zistiť skutočný stav v prejednávanej veci tak, aby v súlade s čl. 1 ústavy bola zistená materiálna pravda, na základe ktorej by mohol spravodlivo a v súlade so

zákonom rozhodnúť o tom, či vzhľadom na všetky skutkové okolnosti daného prípadu žiadateľ spĺňa zákonné podmienky pre priznanie (resp. nepriznanie) právnej pomoci na ochranu jeho práv. Tejto svojej povinnosti sa centrum nemôže zbaviť, je jeho povinnosťou postupovať pri výklade a aplikácii zákonov ústavne konformným spôsobom.

38. Treba pripomenúť, že štát uvedenou právnou úpravou nezasahuje negatívne do práva na súdnu a inú právnu ochranu, ale preberá na seba pozitívny záväzok vo vzťahu k občanom v núdzi, a to v rozsahu, ktorý je prijateľný z hľadiska dlhodobej udržateľnosti, keďže by bolo neúnosné poskytovať právnu pomoc tohto druhu v absolútne všetkých prípadoch, t. j. bez stanovenia hranice odkázanosti a bez stanovenia rozsahu oblastí, v ktorých sa právna pomoc poskytuje (t. j. systémom „každému a vo všetkom“). Pozitívny záväzok štátu, ktorý tento na seba dobrovoľne preberá, sa však vzťahuje na zabezpečenie uplatnenia práva na súde prostredníctvom priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci v obmedzených prípadoch.

39. Zákonodarca podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti ustanovuje v § 6 ods. 1 písm. a/ až c/ uvedeného zákona, z ktorej právnej úpravy vyplýva, že nesplnenie jednej z uvedených podmienok má za následok nepriznanie právnej pomoci bez finančnej účasti.

40. Vychádzajúc teda z účelu zákona č. 327/2005 Z. z. nie je úlohou správneho orgánu prejedikovať výsledok konania vo veciach podľa § 3 zákona č. 327/2005 Z. z. z vecnej stránky, čo správne žalovaný uviedol aj vo svojom odôvodnení a to textom: „Nepriznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci zo strany centra ešte neznamená neúspech v súdnom konaní. Centrum právnej pomoci nie je súdnym orgánom ani nenahradzuje rozhodovaciu činnosť súdov, je však správnym orgánom povinným rozhodovať výlučne na základe zákona a v súlade so zákonom.“. Vychádzajúc z uvedeného správny súd vyhodnotil námietku žalobcu, týkajúcu sa zmatečnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, za nedôvodnú. Rovnako tak aj vo zvyšných častiach odôvodnenia správny súd považoval argumentáciu žalovaného uvedenú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia za správnu, nakoľko sa zakladala na nesplnení jednej zo základných kumulatívnych podmienok, že žiadateľ nespĺňal podmienku vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu. K splneniu predmetnej podmienky žalobca nepredložil žiadne doklady. Uvedené žalobca žiadnym spôsobom nepoprel a to ani v rámci správneho, ako ani súdneho konania. Čo sa týkalo žalobcom namietaných dokladov, ktoré predložil žalovanému v polovici mesiaca október 2018, z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že išlo o doklady preukazujúce osobné, zárobkové a majetkové pomery, avšak tie nepredstavovali predmet sporu, ako ani neboli dôvodom na nepriznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci, preto aj v tomto ohľade súd vyhodnotil argumenty žalobcu za irelevantné.

Zdôraznil pritom, že k nepriznaniu nároku na poskytnutie právnej pomoci došlo preto, že nebolo možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu.

Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný na základe súčinnosti získal nasledujúce doklady: rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 18C/206/2015 zo dňa 29. 01. 2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/160/2018 zo dňa 30. 07. 2018 a oznámenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 01. 04. 2019, z ktorých v konečnom dôsledku vyplynulo, že Najvyšší súd SR dňa 26. 03. 2019 rozhodol uznesením tak, že odmietol dovolanie žalobcu. Voči rozhodnutiu najvyššieho súdu o dovolaní neexistuje riadny opravný prostriedok, preto žalovaný správne ustálil, že týmto rozhodnutím súdu sa konanie vo veci skončilo, a preto pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu nebolo možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu.

Čo podľa názoru správneho súdu bol logický dôsledok vyššie opísaného postupu, ako ani zo strany žalobcu nebol v konečnom dôsledku spochybný.

41. Žalobca spochybňoval postup žalovaného pri získavaní súčinnosti a najmä jej trvaní, v dôsledku čoho došlo k vyššie opísanému stavu, k čomu správny súd poukazuje na § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., z ktorého vyplýva, že konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosťami uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Teda konanie bolo začaté až dňa 06. 11. 2018, kedy bola žalovanému doručená žiadosť žalobcu na príslušnom tlačive. Dovtedy žalovaný nemal žiadne zákonné oprávnenie, aby si zabezpečoval príslušné doklady tak, ako to vo svojej žalobe namietal žalobca a to ani v rámci

rozhodovania o predbežnom poskytnutí právnej pomoci. Okrem toho povinnosťou žalobcu bolo doložiť doklady preukazujúce skutočnosti uvedené v žalobe, teda minimálne rozsudok, voči ktorému žiadal podať dovolanie a taktiež preukázať lehotu, do ktorej malo byť dovolanie podané. Keďže však žalobca si svoju zákonom stanovenú povinnosť nesplnil, zákon stanovil žalovanému možnosť buď vyzvať žiadateľa na doplnenie v primeranej lehote určenej centrom na ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich pre posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní, alebo podľa možnosti zabezpečiť doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona. Spôsob, akým žalovaný vykonáva súčinnosť upravuje § 25 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., v rámci ktorého je uvedené, že štátne orgány, obce, notári a iné právnické a fyzické osoby, ktoré z úradnej moci alebo vzhľadom na predmet svojej činnosti vedú evidenciu osôb a majetku, sú povinné oznámiť centru na jeho písomnú žiadosť bezodplatne údaje potrebné na účely rozhodovania podľa tohto zákona. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný správne zaslal Krajskému súdu v Trnave, ako aj Okresnému súdu Trnava a následne Najvyššiemu súdu SR písomné žiadosti o súčinnosť, ktoré samozrejme doručil elektronickými prostriedkami, v dôsledku čoho si žalovaný zistil presne a úplne skutočný stav veci na rozhodnutie o žiadosti žalobcu, keďže žalobca sám neposkytol túto súčinnosť. Rovnako tak správne žalovaný ustálil, že zo zisteného skutočného stavu je zjavné, že v danej veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu.

42. Záverom správny súd dodáva, že ustanovenie § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí žalovaný pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, má žalovaný prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii žalovaného a závisí od okolností konkrétneho prípadu. Správny súd zastáva názor, že pokiaľ ide o problematiku hodnotenia bezúspešnosti sporu, táto je skôr záležitosťou existujúcej judikatúry. Podľa základnej zákonnej definície sa pri posudzovaní bezúspešnosti sporu prihliada najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiňovalo a či žiadateľ je schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu. S prihliadnutím na uvedené musel správny súd konštatovať, že žalobca v žalobe neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, pre ktoré považuje rozhodnutie žalovaného za nezákonné. Práve naopak aj sám žalobca skonštatoval, že lehota na podanie odvolania (pozn. správneho súdu, správne malo byť dovolania) už uplynula. Jedinou výtkou žalobcu bola skutočnosť, že nezákonný postup správneho orgánu nemôže byť podkladom pre vydanie rozhodnutia, ktoré by bolo možné považovať za zákonné, avšak ani s touto skutočnosťou nie je možné stotožniť sa, pretože správny orgán pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu postupoval zákonným spôsobom, ako aj rozhodol v zákonom stanovenej lehote.

K posudzovaniu otázky zrejmej bezúspešnosti sporu zaujal svoje stanovisko aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to v rozhodnutí sp. zn. 6Sžo/36/2011 z 22. augusta 2011, ktoré prešlo aj kontrolou ústavnosti (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 253/2013 z 25. apríla 2013). Najvyšší súd SR v uvedenom rozhodnutí prisvedčil argumentácii žalovaného v tom, že „...za správny nemožno považovať výklad, že posúdenie otázky zrejmej bezúspešnosti sporu má ponechať len na tvrdení žiadateľa s tým, že potom by posudzoval len otázku materiálnej núdze žiadateľa a otázku hodnoty sporu, pričom by priznal nárok aj v prípade, keď žiadateľ nemá dôkaz, ktorým by pred súdom preukázal oprávnenosť svojho nároku. Takýto postup by totiž znamenal v jednotlivých prípadoch uplatnenie šikanózných návrhov a návrhov založených na tvrdení žalobcov, ktoré nevie preukázať.“ Tiež sa najvyšší súd stotožnil s názorom žalovaného, že „...za účelom odbremenenia súdov od tzv. šikanózných a bagatelných návrhov zákon č. 327/2005 Z. z. citovaným ustanovením § 8 mu (Centru právnej pomoci) zveril právomoc tieto návrhy „eliminovať“ v podobe vydávaní negatívnych rozhodnutí o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci, a to z dôvodu nesplnenia jednej z kumulatívnych podmienok priznania tohto nároku.“ Z uvedeného jednoznačne vyplývalo, že žalovaný nie je oprávnený rozhodovať o priznaní, resp. nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci len na základe tvrdení žalobcu (žadateľa), ale je povinný túto skutočnosť preskúmať a za tým účelom zistiť presne a úplne skutočný stav veci, čo v danom prípade bolo zabezpečením si súdneho spisu.

43. Preskúmaním žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného v intenciách podanej žaloby správny súd dospel k záveru, že postup žalovaného pri vydávaní preskúmaného rozhodnutia bol v súlade so zákonom, pričom aj samotné rozhodnutie žalovaného zodpovedá príslušným ustanoveniam zákona č.

327/2005 Z. z., ako ani nezistil iný žalobný dôvod, v dôsledku čoho ustálil, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto ju rozsudkom zamietol podľa ust. § 190 SSP.

44. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech (súd žalobu zamietol), nepriznal náhradu trov konania, a to s poukazom na ust. § 168 SSP, vychádzajúc z toho, že žalovaný v zásade nemá právo na náhradu trov konania a túto mu možno priznať len vo výnimočných prípadoch. O takýto prípad sa v predmetnej veci nejednalo a zo súdneho spisu ani nevyplýva, že by žalobcovi v súvislosti s týmto súdnym konaním trovy konania vznikli.

45. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3:0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.